

Ett mönster för bön

Av Torbjörn Johansson, rektor på FFG.

Psalm 13 är en kort psalm med en tydlig struktur. Vi möter här ett mönster för vår bön och vårt liv med Gud.

Psalmen kan delas in i tre olika delar som har var sin egen karaktär:

1. Beskrivning av nöden, v. 2–3.
2. Bön om att Gud ska gripa in, 4–5.
3. Uttryck för visshet om Guds godhet, v. 6.

1. David börjar med att beskriva sin nöd inför Gud. Han riktar blicken mot Gud (v. 2), mot sitt eget hjärta (v. 3) och mot sina fiender (v. 3). När han betraktar sin situation så ställer han inte mindre än fyra gånger frågan ”hur länge?”.

I denna fråga om ”hur länge” ligger en bön nedlagd om att nöden snart skulle upphöra. Men det är egentligen i psalmens mittparti som den direkta bönen kommer.

2. David vänder sig nu till Gud med den direkta bönen om att han ska gripa in. När det gäller ”fiender” så hade David många som bokstavligt ville ta hans liv. Vi kan här också tänka på olika andliga fiender som vill utsläcka det andliga livet.

3. David uttrycker glädje och visshet över att Gud är fylld av nåd och godhet och han sjunger till hans ära.

På detta sätt så förs vi i psalmen från ett tillstånd av nöd till ett tillstånd av glädje och jubel. Jämför den första och sista versen!

Om vi tänker i det stora perspektivet, så är psalmen ett uttryck för den rörelse som bedjare får erfara. Även om det här i livet inte ser ut som om bönen blir hörd, utan det här får upprepas ”hur länge”, så vet vi genom Guds löften att Gud

kommer att svara på bönen och i himlen ska bedjaren bli fri från allt det som beskrivs i vers 2–3.

Vi kan även i psalm 13 se Jesu verk tecknat. Ja, det är som om den är skriven för honom ca 1000 år innan den gick i uppfyllelse. Det var han som i sitt inre greps av bedrövelse i Getsemane. Han fick uppleva att Gud dolde sitt ansikte för honom. Han fick uppleva att fienden – till synes – triumferade över honom. Jesus kunde

be med orden: ”Låt inte min fiende säga: Jag blev honom för stark.”

Fienden, djupast sett djävulen och alla onda krafter, ansatte honom hårt. Men de blev honom inte för starka utan han segrade över dem alla. Hans död på korset innebar en ”död för döden”. Han besegrade döden genom att låta fienden ta hans liv. Det var så han skulle betala hela mänsklighetens syndaskuld.

I Ps 22:23 kan vi läsa om hur han som blev genomborrad ska lovsjunga Gud i den stora församlingen. Denna tanke kommer till uttryck även i psalm 13: ”Jag vill sjunga till Herrens ära, ty han är god mot mig.”

Därför har det genom Kristi verk öppnats en underbar väg till Gud för dem som kommer till honom i tro. När vi ber och bär fram all slags nöd

– personlig, kyrkans, samhällets – inför Gud, så gör vi det tillsammans med Kristus. När vi jublar och sjunger lovsånger, så gör vi det tillsammans med Kristus. Vi ber inte psalmen ensamma utan tillsammans med honom. Vi kan veta att vår bön i Kristus blir hörd och att Gud svarar. Han gör det i sin tid och till vårt bästa. Därför kan vi bära fram vår sorg, vår oro, vår glädje, vårt jubel till Gud – och vi får hjälp att göra det genom Psalmernas bok.

1 För sångmästaren. En psalm av David.

2 Hur länge, Herre, skall du alldeles glömma mig?

Hur länge skall du dölja ditt ansikte för mig?

3 Hur länge skall jag oroas i min själ

och ängslas i mitt hjärta dagligen?

Hur länge skall min fiende triumfera över mig?

4 Se till mig och svara mig, Herre, min Gud!

Upplys mina ögon, så att jag ej somnar in i döden.

5 Låt inte min fiende säga: ”Jag blev honom för stark”

och mina ovänner glädja sig när jag vacklar.

6 Jag förtröstar på din nåd, mitt hjärta jublar över din frälsning.

Jag vill sjunga till Herrens ära, ty han är god mot mig.

Genom Kristi verk har det öppnats en underbar väg till Gud för dem som kommer till honom i tro.